

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 7C/471/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315215331
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Lamprechtová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1315215331.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Lamprechtovou, v právnej veci navrhovateľa: L. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom v N.Š., L. X, štátny občan SR, zastúpený: advokátska kancelária Bartošík Šváby s.r.o., IČO: 35 929 049, so sídlom v Bratislave, Plynárenská 7/A, proti odporcovi: Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, zastúpený: JUDr. Roman KVASNICA, advokát, s.r.o., IČO: 36 866 598, so sídlom v Piešťanoch, Sad A. Kmeťa 24, o zaplatenie 4.714,50 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 4 714,50 € spolu s úrokom z omeškania ročne vo výške

- 8,75 % počnúc dňom 16.8.2012 zo sumy 134,70 €,
- 8,75 % počnúc dňom 16.9.2012 zo sumy 134,70 €,
- 8,75 % počnúc dňom 16.10.2012 zo sumy 134,70 €,
- 8,75 % počnúc dňom 16.11.2012 zo sumy 134,70 €,
- 8,75 % počnúc dňom 16.12.2012 zo sumy 134,70 €,
- 8,75 % počnúc dňom 16.1.2013 zo sumy 134,70 €,
- 8,75 % počnúc dňom 16.2.2013 zo sumy 134,70 €,
- 8,75 % počnúc dňom 16.3.2013 zo sumy 134,70 €,
- 8,75 % počnúc dňom 16.4.2013 zo sumy 134,70 €,
- 8,75 % počnúc dňom 16.5.2013 zo sumy 134,70 €,
- 8,75 % počnúc dňom 16.6.2013 zo sumy 134,70 €,
- 8,75 % počnúc dňom 16.7.2013 zo sumy 134,70 €,
- 8,75 % počnúc dňom 16.8.2013 zo sumy 134,70 €,
- 8,75 % počnúc dňom 16.9.2013 zo sumy 134,70 €,
- 8,75 % počnúc dňom 16.10.2013 zo sumy 134,70 €,
- 8,25 % počnúc dňom 16.11.2013 zo sumy 134,70 €,
- 8,25 % počnúc dňom 16.12.2013 zo sumy 134,70 €,
- 8,25 % počnúc dňom 16.01.2014 zo sumy 134,70 €,
- 8,25 % počnúc dňom 16.02.2014 zo sumy 134,70 €,
- 8,25 % počnúc dňom 16.03.2014 zo sumy 134,70 €,
- 8,25 % počnúc dňom 16.04.2014 zo sumy 134,70 €,
- 8,25 % počnúc dňom 16.05.2014 zo sumy 134,70 €,
- 8,15 % počnúc dňom 16.06.2014 zo sumy 134,70 €,
- 8,15 % počnúc dňom 16.07.2014 zo sumy 134,70 €,
- 8,15 % počnúc dňom 16.08.2014 zo sumy 134,70 €,
- 8,05 % počnúc dňom 16.09.2014 zo sumy 134,70 €,
- 8,05 % počnúc dňom 16.10.2014 zo sumy 134,70 €,
- 8,05 % počnúc dňom 16.11.2014 zo sumy 134,70 €,
- 8,05 % počnúc dňom 16.12.2014 zo sumy 134,70 €,
- 8,05 % počnúc dňom 16.01.2015 zo sumy 134,70 €,
- 8,05 % počnúc dňom 16.02.2015 zo sumy 134,70 €,

- 8,05 % počnúc dňom 16.03.2015 zo sumy 134,70 €,
- 8,05 % počnúc dňom 16.04.2015 zo sumy 134,70 €,
- 8,05 % počnúc dňom 16.05.2015 zo sumy 134,70 €,
- 8,05 % počnúc dňom 16.06.2015 zo sumy 134,70 €, všetko do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania vo výške 282,50 € titulom súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 861,38 € právnenému zástupcovi navrhovateľa: advokátska kancelária Bartošík Šváby s.r.o., so sídlom v Bratislave, Plynárenská 7/A, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, došlým na súd dňa 15.07.2015 sa domáhal navrhovateľ voči odporcovi úhrady pohľadávky vo výške 4.714,50 € s príslušenstvom, vyšpecifikovaným vo výroku tohto rozsudku, ako aj náhrady trov konania. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ uzavrel s odporcom zmluvu o dôchodku nazvanú ako Zmluva o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s.“ (ďalej len „Zmluva o dôchodku“). Predmetom Zmluvy o dôchodku je doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z Podporného dôchodkového fondu odporcu, pričom povinnosť plniť mal odporca a právo na plnenie navrhovateľ. V zmysle Zmluvy o dôchodku sa odporca zaviazal vyplácať odporcovi sumu vo výške 4.058 Sk (po prepočte konverzným kurzom 134,70 €) (ďalej len „Mesačné plnenie“) mesačne vždy k 15. dňu nasledujúceho mesiaca až do dožitia navrhovateľa. Preto vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa navrhovateľ dožil. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je zmluvou o dôchodku v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka. Odporca dňa 26.10.2009 výpoveďou vypovedal Zmluvu o dôchodku (ďalej len „Výpoveď“), pričom ako jediný dôvod výpovede Zmluvy o dôchodku s navrhovateľom uviedol „využitie zákonného práva podľa ustanovenia § 582 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej len „OZ“). Podľa názoru navrhovateľa výpoveď zo Zmluvy daná odporcom je neplatná z dôvodu, že výpovedný dôvod podľa § 582 OZ, tak ako ho uviedol odporca sa vzťahuje na zmluvy dojednané na dobu neurčitú, čo však nie je Zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania. Zo samotnej právnej úpravy zmluvy o dôchodku v Občianskom zákonníku vyplýva, že takáto zmluva nemôže byť jednostranne vypovedaná zo strany platiteľa dôchodku. Zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania ako zmluva o dôchodku nie je zmluvou na dobu neurčitú, a teda nie je možné ju ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je výpoveď zo Zmluvy zo strany odporcu neplatná a zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania založený Zmluvou naďalej trvá; uplatnený nárok predstavuje plnenie zo Zmluvy za mesiac apríl 2010 a za obdobie od mája 2010 do júla 2012 (t.j. spolu za 27 mesiacov) s príslušenstvom.

Odporca sa vyjadril k žalobnému návrhu písomným podaním zo dňa 8.02.2016, v ktorom okrem iného uviedol, že nemá žiadny záväzok zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ (ďalej len „Zmluva o dôchodku“), o ktorú navrhovateľ svoj nárok opiera, pretože právo na plnenie, ktorého sa navrhovateľ domáha, je v rozpore s hmotným právom, a ak by v minulosti existovalo, už zaniklo. Súd tak nemôže poskytnúť právnu ochranu neexistujúcemu právu. Odporcov nárok neuznáva a nesúhlasí s podaným žalobným návrhom. Na vec sa vzťahujú ustanovenia § 27 ods. 8, § 116 a najmä § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a následne sa na vec aplikuje ustanovenie § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Plnenie Zmluvy o dôchodku sa stalo právne nemožné zo strany banky. Keďže účelom zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách je regulovať banky tak, aby bankový systém v štáte bol stabilný a bezpečný, zákon banke nepovoľuje plniť zmluvy bez protiplnenia pre banku s tým, že ak aj taká zmluva nie je uzatvorená pri bankovej činnosti alebo pri podnikaní banky, tak jej plnenie je zakázané. Takýto výklad zákona o bankách je v súlade so znením ustanovenia § 1 zákona o bankách, ktorý sa neobmedzuje len na podnikateľskú činnosť banky (upravuje aj vzťahy súvisiace s organizáciou, resp. riadením banky), a tiež v súlade s ustanovením § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou tohto zákona, ktorý neobsahuje žiadne obmedzenie čo do skúmania subjektov alebo čo do skúmania, či išlo o bankovú činnosť banky pri podnikaní, ale zakazuje plošne vykonávať činnosti v rozpore so zákonom o bankách od účinnosti tohto zákona o bankách. Ustanovenia § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou tohto zákona zákonodarca neobmedzil len na bankové činnosti banky alebo podnikanie banky, pretože také obmedzenie tu nie je uvedené. Je len logické, že také obmedzenie v zákone nie je, pretože bankové činnosti sú v súlade so zákonom o bankách, ale účelom ustanovenia § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou bolo práve zamedziť banke pokračovať v iných než takých činnostiach, ako sú v súlade so zákonom o bankách. Ustanovenie § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách sa pri aplikácii ustanovenia § 119 ods. 3 zoberie na

zistenie druhov plnení, ktoré banka ďalej nesmie plniť. Je zrejmé, že zákonné bankové činnosti banky nie sú banke zakázané, a zakázané sú práve plnenia, ktoré sa týmto bežným činnostiam vymykajú. Teda je zakázané plnenie zmluvy bez protiplnenia, akou je aj zmluva o dôchodku, ktorá svojou podstatou protiplnenie ani neumožňuje. Nie je možné obísť normu verejného práva, ako je zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách. Skutočnosť, že aj v tejto veci ide o vzťahy súvisiace s organizáciou, riadením, resp. podnikaním odporcu - banky so sídlom na území Slovenskej republiky (teda vzťahy vymenované v ustanovení § 1 zákona o bankách), je preukázaná v konaní predloženým listinným dôkazom, a to Štatútom Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne, ktorý bol účinný od 1.7.1993, v ktorého článku I. sa uvádza, že podporný dôchodkový fond Slovenskej štátnej sporiteľne (SŠTSP) slúži, okrem iného, na podporu stabilizácie pracovníkov SŠTSP. Podpora stabilizácie pracovníkov banky je vzťahom nepochybne súvisiacim s organizáciou a riadením odporcu ako banky. Je zrejmé, že zmluvu o dôchodku banka neuzatvorila pri bankovej činnosti banky, pretože poskytovanie plnenia bez protiplnenia nie je bankovou činnosťou. Avšak práve na také prípady sa vzťahuje právna úprava § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorej účelom je zamedziť pokračovať v plneniach, ktoré nie sú v súlade so zákonom o bankách, a takou činnosťou nie je ani plnenie zmluvy bez protiplnenia, typicky zmluvy o dôchodku.

Súd rozhodol v spornej veci na pojednávaní dňa 23.03.2016 v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.. Pojednávanie sa zúčastnili právny zástupcovia účastníkov konania. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a s listinnými dôkazmi a to Zmluvou o poskytovaní plnenia z "Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s." z 10.11.1994, Žiadosťou o poskytnutie plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. z 10.11.1994, Štatútom Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne z 1.7.1993, Dodatkom č. 1 k štatútu podporného dôchodkového fondu SŠTSP z 1.4.1994 s prílohami, Podporný dôchodkový fond Slovenskej sporiteľne, a.s. - Dodatok k Usmerneniu z 20.7.1993, listom zo dňa 26.10.2009 - Zmluva o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ zo dňa 10.11.1994 - výpoveď zmluvy, Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.04.2012, č. k. II. ÚS 26/2012-33, Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.04.2014, spis. zn. 5 MCdo 49/2012, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav.

Zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ (ďalej len „zmluva“) súd zistil, že táto bola uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom, pričom predmetom zmluvy bolo doživotné plnenie navrhovateľovi zo strany odporcu ako povinného z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z podporného dôchodkového fondu podľa Štatútu vo výške 4.058 Sk (134,70 €) mesačne, vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia navrhovateľa na jeho účet počnúc mesiacom, nasledujúcim po mesiaci, v ktorom začal príjemca poberať starobný alebo plný invalidný dôchodok. Podľa čl. IV. zmluvy, výška plnenia bola stanovená ako fixná a nemá na ňu vplyv budúca zmena výšky dôchodku, ktorá bola rozhodujúca v čase uzatvorenia tejto zmluvy. V zmysle čl. VI. zmluvy záväzok odporcu ako povinného z tejto zmluvy trvá aj pri zmene jej právnej formy a aj pre jej právneho nástupcu.

Zo Štatútu podporného dôchodkového fondu SŠTSP zo dňa 01.07.1993 mal súd preukázané, že odporca zriadil podporný dôchodkový fond (ďalej len „PDF“) slúžiaci na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci odporcu dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity na ocenenie ich vernosti, kvality práce a podporu stabilizácie pracovníkov odporcu. Podľa čl. III ods. 4 plnenie prislúcha pracovníkovi, ktorý a) rozviazal pracovný pomer s odporcom z dôvodu prvého odchodu do starobného dôchodku alebo z dôvodu odchodu do plného invalidného dôchodku, b) ktorému vznikol nárok na výplatu starobného alebo invalidného dôchodku a tento sa mu skutočne začal vyplácať, c) bol nepretržite v hlavnom pracovnom pomere u odporcu najmenej 10 rokov.

Z Usmernenia k podpornému dôchodkovému fondu SŠTSP zo dňa 20.07.1993 má súd preukázané popísanie funkcií a spôsobu vyplácania finančných prostriedkov z podporného dôchodkového fondu SŠTSP, keď výplata plnenia sa končí posledným dňom poberania starobného alebo invalidného dôchodku.

Z prednesu právneho zástupcu navrhovateľa vyplynulo, že platnosť zmluvy medzi účastníkmi konania stále trvá, výpoveď zo strany odporcu z tejto zmluvy je neplatná a teda návrh je dôvodný. Právny zástupca navrhovateľa poukázal na účel uzavretej zmluvy o dôchodku a tak isto na správanie sa odporcu, ktorý sa chcel účelovo vyhnúť plneniu z tejto zmluvy, pričom navrhovateľ si tak isto nárokuje príslušenstvo pohľadávky taxatívne uvedené v žalobnom návrhu, s tým, že dáva do pozornosti, že úkony pred 1.2.2013 sa riadia právnym predpisom účinným 31.1.2013.

Z prednesu právneho zástupcu odporcu vyplynulo, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia k návrhu založeného v spise v plnom rozsahu a z uvedených dôvodov žiada žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Predmetom konania je poskytnutie plnenia zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ zo dňa 10.11.1994.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 842 Občianskeho zákonníka zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

Podľa § 843 Občianskeho zákonníka zmluva o dôchodku sa musí uzavrieť písomne.

Podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrťroka.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené ich pohľadávky.

Podľa § 116 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 116 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, banky, pobočky zahraničných bánk a iné osoby sú najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona povinné zosúladiť s týmto zákonom svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov; odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona však nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Každá banka je tiež povinná do 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona zosúladiť svoje stanov s týmto zákonom; ak banka do uplynutia tejto lehoty nezosúladi niektoré ustanovenia svojich stanov s týmto zákonom, tieto ustanovenia strácajú platnosť dňom uplynutia tejto lehoty.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 10.11.1994 bola medzi účastníkmi konania uzavretá v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka Zmluva o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“, ktorej predmetom bolo doživotné plnenie odporcom ako povinným v prospech navrhovateľa vo výške 4.058 Sk (134,70 €) mesačne. Dňa 26.10.2009 odporca v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka uplatnil voči navrhovateľovi výpoveď z predmetnej zmluvy. Platnosť a účinnosť zmluvy o dôchodku mala podľa výpovede odporcu zo dňa 26.10.2009 skončiť ku dňu 31.3.2010, z tohto dôvodu preto počnúc mesiacom apríl 2010 prestal odporca poskytovať plnenia z predmetnej zmluvy. Podaným návrhom sa preto navrhovateľ domáha zaplatenia sumy 4.714,50 € v zmysle zmluvy o dôchodku, ktorú považuje za platnú a výpoveď z tejto zmluvy považuje za neplatnú

z dôvodu, že zmluva o dôchodku bola uzavretá na inak určenú dobu neurčitého trvania (do doživotia). Výpoveď z označenej Zmluvy o dôchodku danej navrhovateľovi je v rozpore so zákonom a ako právny úkon neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Súd ako otázku prejudiciálnu riešil otázku platnosti, príp. neplatnosti Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“, ako i výpovede z tejto zmluvy danej navrhovateľovi odporcom dňa 26.10.2009.

Dôchodok je potrebné chápať ako opakujúce sa plnenie /rentu/. Zmluvou podľa § 842 Obč. zák., ktorá musí mať písomnú formu, sa niekto zaväzuje, že inému doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania bude vyplácať určitý dôchodok /rentu/. Jej účelom je niekoho zabezpečiť, či už doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania. Dobu trvania možno viazať na konkrétnu dátumom neurčiteľnú objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochyb zistiť, kedy sa právny vzťah skončí, pričom v dobe uzatvorenia zmluvy nemusia mať jej účastníci istotu, kedy takáto dohodnutá doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. Predmetnou zmluvou o dôchodku sa v prospech navrhovateľa založilo právo na vyplácanie dôchodku doživotne, t.j. na dobu určenú neurčitého trvania, kedy je presne určený okamih začiatku vyplácania dôchodku a okamih ukončenia právneho vzťahu, a to smrťou, ktorá skutočnosť nie je závislá od ľudskej vôle. Už charakter predmetného právneho vzťahu - zmluvy o dôchodku v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka svedčí tomu, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas určitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávneného, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania špecifikovaného určitým časovým úsekom - lehotou, ktorý má svoj začiatok a koniec t.j. počas štúdií, vdovstva a pod. Je nepochybné, že pri predmetnej zmluve je špecifikovaný jasný začiatok vzniknutého právneho vzťahu medzi účastníkmi, t.j. 21.08.1996 a tiež jej jasne špecifikovaný jej koniec t.j. doživotne, teda okamih smrti navrhovateľa. Jedná sa teda o presne určitú dobu s presne určeným začiatkom a koncom, avšak jej trvanie je neurčité. Trvanie právneho vzťahu bolo účastníkmi konania dohodnuté do okamihu úmrtia navrhovateľa, teda do doby nastania skutočnosti nezávislej od ich vôle, pričom vyplácanie plnenia sa skončí mesiacom, ktorého sa navrhovateľ dožije, t.z., že dedičia navrhovateľa majú nárok na vyplatenie plnenia za posledný mesiac života navrhovateľa.

V Zmluve je zrozumiteľne a dostatočne určito vyjadrené, že predmetom Zmluvy je doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s., pričom povinnosť plniť má odporca, právo na plnenie má príjemca, v tomto prípade navrhovateľ. V Zmluve je doba poskytovania plnenia z podporného dôchodkového fondu dojednaná tak, že táto je viazaná na konkrétnu dátumom neurčiteľnú objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochybností zistiť, kedy vzťah medzi účastníkmi Zmluvy skončí, bez ohľadu na to, že v čase uzavretia Zmluvy účastníci nemali istotu, kedy takto dojednaná doba uplynie. Na základe uvedeného má súd za to, že predmetná zmluva neodporuje svojim obsahom a účelom zákonu, ani zákon neobchádza, a teda nie je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje možnosť ukončenia právneho vzťahu a spôsob zrušenia záväzku založeného zmluvou uzavretou na neurčitú dobu, predmetom ktorého je opakovaná činnosť alebo záväzok, a to jednostranným právnym úkonom - výpoveďou. Odporca výpoveďou zo dňa 26.10.2009 vypovedal navrhovateľovi predmetnú zmluvu podľa § 582 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva nebola uzavretá na dobu neurčitú, odporca preto nemohol zmluvu vypovedať podľa § 582 Občianskeho zákonníka. Navyše charakter a účel uzavretej zmluvy, kedy účastníkom takejto zmluvy je na jednej strane poskytovateľ dôchodku ako osoba povinná a na druhej strane poberateľ dôchodku ako osoba oprávnená, pričom dôvody uzatvorenia takejto zmluvy, na základe ktorej sa odporca zaviazal navrhovateľovi poskytovať plnenie môžu byť rôzne a za poskytnutý dôchodok sa nemusí poskytnúť protiplnenie, nepredpokladá počas trvania právneho vzťahu do smrti oprávneného jej ukončenie jednou zo zmluvných strán. Na základe takejto zmluvy sa k povinnosti poskytovať plnenie zaviazal odporca dobrovoľne z dôvodu odchodu navrhovateľa do starobného dôchodku. Z vyššie uvedených dôvodov, preto súd v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyhodnotil výpoveď odporcu danú navrhovateľovi dňa 26.10.2009 predmetnej Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ za neplatnú, navyše výpoveď by bola vzhľadom na charakter a účel zmluvy i v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide odporcom namietanú nemožnosť plnenia z predmetnej zmluvy o dôchodku z dôvodu jej rozporu s novelizovaným zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, konkrétne § 27 ods. 8 v nadväznosti na ustanovenie § 116 a § 119 ods. 3 zákona o bankách súd má za to, že v danom prípade zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzavretou na strane banky za nápadne nevýhodných podmienok, ktorá by banku zaväzovala na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Vznik Podporného dôchodkového fondu SLSP a.s. a jeho Štatútu bol

starostlivo a dlhodobo pripravovaný, v snahe určitého odškodnenia zamestnancov - dôchodcov, ktorí po uzavretí takejto zmluvy na základe dohody nastúpili do starobného dôchodku. Jednalo sa o zamestnanecký benefit pre niektorých zamestnancov a predstavoval súčasť protihodnoty za hodnoty vytvárané zamestnancami počas trvania pracovného pomeru. Práve zánik pracovného pomeru bol predpokladom vzniku nároku na dôchodok. Dôvodom uzavretia takejto zmluvy o dôchodku môžu byť citové, či morálne pohnútky, za poskytnutý dôchodok sa nemusí poskytnúť protiplnenie. V zmysle čl. II. štatútu Podporný dôchodkový fond bol vytvorený na základe „Podnikovej kolektívnej zmluvy Slovenskej štátnej sporiteľne na rok 1993“, v súlade s nariadením vl. ČSFR č. 577/90 Zb. o finančnom hospodárení štátnych podnikov. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by vykonávanie plnenia v zmysle zmluvy o dôchodku bolo v rozpore so zákonom, a teda že plnenie je v zmysle § 575 Občianskeho zákonníka nemožné. Aj samotné zaradenie § 27 ods. 8 zákona o bankách do šiestej časti zákona, ktorý nesie označenie „požiadavky na podnikanie banky a pobočky zahraničnej banky“ vyplýva, že citované ustanovenia sa týkajú podnikania banky a nie iných právnych vzťahov banky vzniknutých napr. na základe platne uzavretej zmluvy o dôchodku.

Súd je toho názoru, že odporcom namietaný rozpor čl. II. a III. predmetnej zmluvy o dôchodku, v dôsledku ktorého má byť zmluva nezrozumiteľná a v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná nie je daný. V čl. I. a II. zmluvy je stanovené, že odporca je povinný navrhovateľovi vyplácať plnenie doživotne, pričom v čl. III je konkrétne špecifikované, kedy sa končí vyplácanie plnenia, a to mesiacom, ktorého sa navrhovateľ dožije. Až čl. III. zmluvy upravuje začiatok plnenia, jeho splatnosť, periodicitu plnenia a koniec plnenia, pričom takáto úprava plnenia je dostatočne jasná a zrozumiteľná. Zmluva je uzavretá doživotne a zaniká dňom smrti oprávneného, pričom nárok na plnenie - vyplatenie dôchodku vzniká za celý kalendárny mesiac v prípade, že sa oprávnený z dôchodky dožil minimálne prvého dňa kalendárneho mesiaca.

V posudzovanej veci sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia 4.714,50 € s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne (resp. 8,25 % ročne; 8,15 % ročne; 8,05 % ročne) z časti istiny vo výške 134,70 € od apríla 2010 odkedy mu odporca prestal uhrádzať plnenia v zmysle zmluvy o dôchodku; a za obdobie od augusta 2012 do júna 2015 (t.j. za celkom 35 mesiacov). Ako však súd vyššie uviedol, zmluva bola uzavretá platne na dobu určitú neurčitého trvania, preto nemohla byť ukončená zo strany odporcu výpoveďou dňa 26.10.2009 v zmysle § 582 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho je takáto výpoveď neplatná. Zmluva o dôchodku trvá, z tohto dôvodu teda existuje povinnosť odporcu navrhovateľovi v zmysle zmluvy plniť. Súd mal v konaní preukázané, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o dôchodku, na základe ktorej navrhovateľovi vznikol nárok na plnenie zo strany odporcu, preto súd návrhu vyhovel a zaviazal odporcu k úhrade žalovanej istiny, a to v prepočte 1 EURO = 30,1260 Sk s poukazom na zmenu meny na území Slovenskej republiky s účinnosťou od 01.01.2009 a to zákonom č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike.

O príslušenstve pohľadávky súd rozhodol podľa § 517 ods. 1, veta prvá a ods.2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., nakoľko odporca sa dostal do omeškania, súd preto zaviazal odporcu k príslušenstvu pohľadávky odo dňa nasledujúceho po splatnosti mesačného plnenia za obdobie od augusta 2012 do júna 2015 (t.j. za celkom 35 mesiacov).

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal ich náhradu v celkovej výške 1.143,88 €. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 282,50 € a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 861,38 €, z toho 4x právny úkon á 170,97 € (1./ prevzatie a príprava zastúpenia, 2./ podanie žalobného návrhu na súd dňa 15.07.2015, 3./ písomné vyjadrenie k vyjadreniu odporcu zo dňa 23.03.2016, 4./ zastupovanie navrhovateľa na pojednávaní zo dňa 23.03.2016), 2x režijný paušál po á 8,39 €, 2x režijný paušál po á 8,58 €, plus 20 % DPH vo výške 143,564 € podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1, písm. a/, c/, d/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení. Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto

trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Súd preto uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch rovnopisoch na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Odvolanie musí byť podpísané a datované a treba ho predložiť vrátane príloh v takom počte rovnopisov, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli uplatnené; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.